

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพ

งาน

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....ดร.สธิดา มาสุธนรหัสบุคคล.....001593.....

เบอร์โทรภายใน..02-4414234 ต่อ 108....เบอร์โทรมือถือ087-8002369

Email Address..... suthida.mas@mahidol.ac.th

หน่วยงาน. งานบริหาร ศาสดา

.....

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด)..โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี

.....

*ชื่อ-สกุล.....ดร.สธิดา มาสุธน รหัส บุคคล.....001593.....

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง.....การเปลี่ยนแปลงคือความท้าทายที่ส่งให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ดี

ตอนเด็ก ๆ ประมาณ 9 ขวบ วันหนึ่งคุณพ่อบอกว่าจะจ้างครูมา 2 ท่าน เพื่อสอนภาษาจีนกลางหนึ่ง และ ภาษาอังกฤษอีก หนึ่ง จำได้ว่าวันแรกที่ครูมาถึง ดิฉันก็วิ่งหนีออกทางประตูหลังบ้าน ไม่ยอมเรียน ตกค่ำหลังทานข้าวเสร็จ คุณพ่อก็เรียกคุย ท่านถามตรง ๆ ว่าวิ่งหนีทำไม ตอนนั้นจำได้ว่าตอบไปว่า กลัวฟังกลัวพูดกับครูไม่รู้เรื่อง ปกติพ่อเป็นคนขี้ดุ แต่วันนั้นพ่อบอกว่า คนเราเกิด เราทำอะไรเองไม่ได้ ทุกคนเริ่มจากศูนย์ ตอนนี้เราเดินได้ พูดได้ ทำอะไรต่าง ๆ ได้มากมาย ในโลกนี้พ่อเชื่อว่าไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้ เรื่องบางเรื่อง เราอาจต้องใช้เวลา ใช้ความพยายามมากกว่าคนอื่น เพราะต้นทุนเรามีมาไม่เท่ากัน ในโลกนี้มีสิ่งเดียวที่เราทำไม่ได้ นั่นคือ...สิ่งที่เราไม่อยากทำ...ตอนนั้นจำได้ว่าอึ้งไปชั่วครู่ แล้วก็ตอบไปว่า หนูจะเรียนภาษาจีนและภาษาอังกฤษกับครูทั้งคู่ค่ะ ...จากนั้นก็โตมากับความรู้สึกที่ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา รู้สึกดีใจ ภูมิใจและสนุกกับผลที่ตามมา เมื่อสามารถทำอะไร ๆ ใหม่ๆ ได้ หัวใจจะพองโต มีความสุข แต่เมื่อผลที่ได้ไม่เป็นไปอย่างที่เราคาดหวัง ก็จะมาทบทวนดูว่าเกิดอะไรขึ้น มีจุดไหนที่ทำให้เรายังทำไม่สำเร็จ ก็จะหาทางแก้ไข จนทุกอย่างลุล่วง รู้สึกชีวิตมีสีสัน

การใฝ่เรียนรู้เหมือนจะอยู่ใน DNA มาตลอดชีวิตของการเรียน และการทำงาน จนกระทั่งจบมาเป็นพยาบาลประจำหอผู้ป่วยเด็กพิเศษ และเมื่อรัฐบาลหยิบยื่นโอกาสพัฒนาตนเองเพื่อเป็นอาจารย์พยาบาล โดยเปิดการสอบชิงทุนเพื่อศึกษาต่อต่างประเทศ ในระดับปริญญาโทและเอก ความรู้สึกอยากไปเรียนรู้โลกภายนอกที่ไม่ได้อยู่ในตำราก็ทำให้ตัดสินใจเดินหน้าเข้าทดสอบทันที เมื่อได้ผ่านการคัดเลือก ก็แอบกังวลเล็กน้อย เราต้องไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ถึง 6 ปี เราจะต้องปรับตัวอย่างไร กับภาษา อากาศและสังคมที่ยังไม่คุ้นชิน แต่คำสอนคุณพ่อก็แวบเข้ามาทันที ...เราทำได้แน่นอน แ่ตั้งสติ และเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม

เวลาผ่านไปเร็วมาก ๆ เมื่อจบการศึกษา กลับมารายงานตัวกับหัวหน้าภาค ความที่ไม่เคยสอนหน้าชั้นต่อหน้าคนมาก ๆ เริ่มกังวลใจ จำได้ตอนนั้นบอกท่านหัวหน้าภาคว่า หนูกลับมาเป็นพยาบาลเหมือนเดิมได้ไม๊คะ เพราะสายบริการก็ต้องพัฒนาคู่ไปกับสายการศึกษา ท่านบอกว่า ทุนที่รับไปคือทุนพัฒนาเพื่อเป็นอาจารย์ ก็ต้องเปลี่ยนสายงานจากพยาบาลมาเป็นอาจารย์พยาบาล และเราจะจัดอบรมให้ได้เรียนรู้วิธีการสอน การออกข้อสอบการตัดเกรดและอื่นๆ ภาพและความรู้สึกตอนที่ได้ฝึกสอนครั้งแรกยังตราตรึงในความรู้สึก วันนั้นอากาศไม่ร้อน แต่เหงื่อออกมากมาย อาจารย์ที่คุมสอน ส่งยิ้มและสายตาให้กำลังใจตลอด ละมีแอบแซวเล็กน้อย ว่าดิฉันที่ใช้ตุ๊กตาเป็นสื่อการสอนแทนคนไข้อย่างนั้นน่าจะสอนเสร็จคนไข้อย่างใจไม่ได้แน่ เพราะมีอวาทที่หน้าตุ๊กตาปิดปากปิดจมูกหลายครั้ง

เมื่อได้เป็นอาจารย์พยาบาลตัวจริง หลายๆ ครั้งที่เจอนักศึกษาที่ประหม่าและรู้สึกกลัวที่จะเข้าดูแลและทำห้เหตุการณ์ให้คนไข้ ก็จะทำให้กำลังใจ และให้เวลาฝึกซ้อมในห้องเตรียมยา เตรียมทำห้เหตุการณ์ นักศึกษาเกิดความรู้สึกมั่นใจ มีบางรายที่นักศึกษาบอกว่าหนูคิดว่าหนูทำไม่ได้จริงๆ ก็จะเล่าคำสอนที่ได้รับมาจากคุณพ่อ..ในโลกนี้สิ่งที่เราทำไม่ได้ นั่นคือสิ่งที่เราไม่อยากทำ... ก็จะช่วยละลายความกลัวและเพิ่มความมั่นใจให้นักศึกษาได้หลาย ๆ คน ชีวิตการเป็นอาจารย์เองก็ต้องเรียนรู้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็น

ความรู้ใหม่ ๆ วิธีการสอนใหม่ๆ การดูแลนักศึกษาที่มีความแตกต่างกัน การพัฒนาตนเองคือสิ่งที่ต้องทำอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง....จนกระทั่ง มาถึงวันที่อยากเปลี่ยนแปลงบทบาทตนเอง อีกครั้ง...

วันนั้นเป็นวันที่ได้เจอนักศึกษาชั้นปีสี่คนหนึ่งที่เป็นเด็กพิเศษโรค....ที่ต้องได้รับการดูแลแบบพิเศษ ตอนนั้นเกิดคำถามกับตัวเอง ว่าเมื่อใช้ทุนครบแล้ว จะไปสมัครงานใหม่ที่โรงเรียนเด็กเล็กๆ ที่ไหนดี เพื่อใช้ประสบการณ์ที่อยู่กับเด็กมาอย่างยาวนาน ค้นหาเด็กพิเศษที่ต้องการการช่วยเหลือให้เร็วที่สุดตั้งแต่อายุน้อยๆ เพื่อเด็กจะได้พัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพที่เหมาะสมและสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเต็มศักยภาพ และแล้วโอกาสก็เปิดให้อีกครั้ง เมื่อได้รับการติดต่อจากพยาบาลรุ่นน้องที่ทำงานที่รพ เอกชน ว่าทางโรงเรียนเอกชนอินเตอร์แห่งหนึ่งต้องการพยาบาล part time เพื่อประเมินและดูแลสุขภาพเด็ก หลังจากที่ได้พูดคุยกันถึงลักษณะงานและความรับผิดชอบ จึงนัดหมายเพื่อตกลงเรื่องสวัสดิการและค่าตอบแทน

จึงได้ตัดสินใจยื่นใบลาออกจากการเป็นอาจารย์พยาบาลของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี เพื่อออกไปช่วยกันค้นหาและดูแลเด็กพิเศษ แต่...บางครั้งชีวิตก็ไม่ได้เดินตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อหน่วยงานหนึ่งจากคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีติดต่อมา โดยยื่นงานที่ทำหามาให้ จึงได้เจรจากับทางโรงเรียนเอกชนอินเตอร์ขอเลื่อนเวลาการไปทำงาน 1 ปี เพื่อทำงานที่ทำหามาให้ เวลาผ่านไป 8 เดือน กับการเรียนรู้งานด้านคุณภาพที่ทำให้เป็นระบบ จนกระทั่งงานที่ได้รับมอบหมายก็ลุล่วงแล้วเสร็จ ความรู้สึกที่ได้เริ่มงานที่มุ่งหมายไว้ที่โรงเรียนเอกชนอินเตอร์ก็กลับมาอีกครั้ง แต่เนื่องด้วยสถานการณ์โควิด 19 ทำให้ต้องชะลอการเปิดการเรียนการสอนที่โรงเรียนออกไปเพื่อความปลอดภัยของเด็กๆ จนกว่าสถานการณ์การระบาดจะดีขึ้น

ระหว่างนี้ก็ได้รับงานใหม่กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ จากโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี ศาลาอีกครั้ง ซึ่งทำให้ได้เห็นความงดงามของวัฒนธรรมการทำงานของน้องๆ ที่รวมพลังช่วยกันโดยไม่ต้องร้องขอ แบบที่ขอนิยามด้วยคำที่เคยได้ยินสมัยเด็กๆ ว่า “ลงแขก” ซึ่งเป็นอะไรที่สร้างความประทับใจมากๆ จากการเปลี่ยนงานอีกครั้ง จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะด้านชีวิตหรือการทำงานถือเป็นความท้าทายและเปิดการให้เราได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์ที่ดีๆ อย่างที่ไม่เคยมีในตำราแต่ได้ความทรงจำที่ดี

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน...สุธิดา มาสุธน.

(ดร. สุธิดา มาสุธน)

.....สุธิดา มาสุธน.....

(ดร.สุธิดา มาสุธน)

หัวหน้างานบริหารศาลา

สังกัด..โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี ศาลา.....

วัน / เดือน / ปี30 เมษายน 2565.....